

نکته‌بازی

زیاد فرقی هم نمی‌کرد

گویا دیدار دوستانه ایران و انگولا که سه‌شنبه‌شب در ورزشگاه آزادی برگزار خواهد شد، همچون دیدارهای لیگی امسال بدون تماشاگر است؛ داستانی که به تعمیرات سکوها مربوط می‌شود و معلوم نیست کی به پایان خواهد رسید. با این حال دست‌کم در مورد این بازی خاص، می‌توان ادعا کرد بدون تماشاگر بودن یا نبودن بازی خیلی تفاوتی نداشت. واقعا دشوار است که فکر کنیم قرار بوده تماشاگران زیادی در یک روز وسط هفته برای تماشای بازی دوستانه ایران در برابر تیم ۱۱۶ رنکینگ فیفا به ورزشگاه آزادی بروند. به‌خصوص حالا که مردم پیروزی خیره‌کننده و ۴ بر یک ژاپن بر آلمان در خاک این کشور را دیده‌اند و بعید است رغبتی برای تماشای دیدار با انگولا داشته باشند. از شانس خوش دوستان، بازی پرسپولیس با النصر هم خودبه‌خود بدون تماشاگر است!

بیچاره ژاپن، فرگوسن ندارد

تیم ملی ژاپن در حالی در یک بازی دوستانه در برابر آلمان به برتری ۴ بر یک دست پیدا کرد که در فهرست کلی بازیکنان این تیم برای اردوی شهریور، فقط ۴ بازیکن بالای ۳۰ سال به چشم می‌خورد و مسن‌ترین بازیکن این تیم ۳۲ ساله است. این در حالی است که ترکیب اصلی تیم ملی ایران در بازی دوستانه با بلغارستان فقط ۲ بازیکن زیر ۳۰ سال داشت؛ سعید عزت‌اللهی و محمد محبی! بعد جالب است که بیشترین اصرار امیر قلعه‌نویی در مصاحبه‌هایش به ضرورت جوانگرایی است و اخیرا هم گفته تصمیم دارد تیم ملی را به سبک الکس فرگوسن، سرمربی اسطوره‌ای منچستر یونایتد با شیب ملایم جوان کند. فعلا که شیب ملایم باعث شده تیم ملی نسبت به جام جهانی هم پیرتر شود. بیچاره ژاپنی‌ها را بگو که فرگوسن ندارند!

۵ ساعت وقت لازم بود؟

طی روزهای گذشته شایعات جسته و گریخته‌ای در مورد احتمال وقوع تغییرات مدیریتی در پرسپولیس به گوش می‌رسید و گفته می‌شد شاید رضا درویش جای خود را به مدیر دیگری بدهد. با این حال روز شنبه جلسه هیأت‌مدیره پرسپولیس برگزار شد که رسانه رسمی باشگاه برای توضیح آن از چنین تعبیری استفاده کرد: «مهم‌ترین تصمیمات جلسه ۵ ساعت‌ه هیأت‌مدیره پرسپولیس؛ تأکید بر جذب مهاجم و حمایت از درویش.» حالا به این بخش حمایت از درویش کاری نداریم و امیدواریم حق‌شان باشد اما انصافا تأکید بر جذب مهاجم نیاز به ۵ ساعت جلسه داشت؟ همینطوری رندوم در خیابان جلوی یک نفر را بگیرد و از او بپرسد پرسپولیس چه نیازی دارد، ببینید فوراً می‌گوید گرفتن مهاجم یا نه؟ بعد شما ۵ ساعت دور هم میوه خوردید و به این نتیجه رسیدید؟

سوز دروز

سنت استقلال

گویا دعوای سرمربی و کادر مدیریتی، جزو عادات غیرقابل ترک آبی‌هاست

استقلال این روزها در تب حاشیه می‌سوزد. بخشی از حواشی مربوط به جدل مدیران فعلی و پیشین باشگاه است و بخشی دیگر، به تنش آشکار بین جواد نکونام و علی خطیر مربوط می‌شود. به‌طور کلی اینطور به نظر می‌رسد که درگیری بین سرمربی و مدیران باشگاه در استقلال، به یک سنت همیشگی و غیرقابل ترک تبدیل شده است. روشن نیست چرا این اتفاق هر بار در اردوگاه آبی‌ها تکرار می‌شود، اما مصادیق بی‌شماری در این مورد وجود دارد. شاید مشهورترین نمونه از این دست طی سال‌های اخیر مربوط به اصطکاک فرهاد مجیدی و احمد مددی باشد. سال ۱۴۰۰ از گریز طرفین به شدت بالا گرفت و دیالوگ‌های عجیب و غریبی بین آنها رد و بدل شد. مثلاً در یک مورد، مددی در مورد مجیدی گفته بود: «مجیدی وقتی می‌بازد زبانش بند می‌آید. او باید از اقتضاحات هتل دی‌بگوید که وزیر هم در این مورد اعلام انزجار کرد.» در نقطه مقابل مجیدی هم مددی را متهم کرده بود که منتظر شکست استقلال است! همچنین به یاد بیاورید درگیری مشهور علیرضا منصوریان با اکبر عباسی ملکی، عضو هیأت‌مدیره استقلال را که به آن خنده تاریخی و فراموش‌نشده‌ی برنامۀ ۹۰ ختم شد.

اگر قرار باشد عقب‌تر هم برویم، می‌توانیم چالش و حسرتناک رخ‌داده بین وینفرد شفر و همین آقای علی خطیر را به یاد بیاوریم. آن زمان یعنی سال ۹۷ خطیر، معاون باشگاه استقلال بود و سرمربی وقت آبی‌ها هیچ فرصتی را برای یورش به او از دست نمی‌داد. او بارها به خطیر حمله کرد، طعنه و کنایه زد و از الفاظی سود برد که حتی بازنشر آن در این گزارش ممکن نیست! جالب اینجاست که شفر، حتی همین چند هفته پیش هم در مصاحبه با یکی از روزنامه‌های کشور بار دیگر به‌شدت از خطیر انتقاد کرد تا نشان دهد این کینه را از یاد نمی‌برد. کلی مثال دیگر هم در این زمینه وجود دارد که در حوصله مطلب جاری نیست. فعلا ببینیم سر نوزشت مناقشه بین نکونام و خطیر به کجا می‌رسد.

نوشتاروی سرخ؟

پرسپولیس تازه به صرافت جذب گلر و مهاجم افتاده؛ فقط کاش دیر نشده باشد

کاسیاس پرسپولیس کیست؟

یادی از مصدومیت عجیب کانیزارس پیش از جام جهانی ۲۰۰۲

بدون شک داغ تر بسن خبر این روزهای فوتبالی ایران، مصدومیت علیرضا بیرانوند است که باعث شده این دروازه‌بان قادر به همراهی تیمش در برابر النصر عربستان نباشد. البته گمانه‌زنی‌هایی در مورد حضور احتمالی بیرو در این مسابقه صورت می‌گیرد اما فعلا خبر این است که او نمی‌رسد و سرخ‌ها از این بابت حسابی نگران هستند. پرسپولیس ۵ دروازه‌بان ذخیره به نام‌های مهرشاد اسسدی و امیررضا رفیعی دارد که هیچ‌کدام برای اهالی فوتبال آشنا نیستند. با این حال اگر لازم شد آنها جلوی رونالدو و سادیو مانه بازی کنند، می‌توانند یک بار داستان الهام‌بخش فیکس شدن ایکر کاسیاس در ترکیب تیم ملی اسپانیا را مرور کنند.

پیش از جام جهانی ۲۰۰۲، ساناتیاگو کانیزارس دروازه‌بان اصلی ماتادورها بود، اما در نزدیکی شروع مسابقات شیشه‌افتر شیو روی پای او افتاد و موجب شکستگی یکی از انگشتانش شد. در نتیجه ایکر کاسیاس به شکلی غیرمنتظره فیکس شد و آنقدر خوب بازی کرد که تا سال‌ها همان جا ماند. در حقیقت فیکس شدن کاسیاس در ترکیب اصلی اسپانیا حاصل یکی از عجیب‌ترین مصدومیت‌های تاریخ فوتبال بود، اما او به خوبی قدر این فرصت را دانست و جایگاهش را به کسی نداد. آیا ممکن است پرسپولیس هم یک کاسیاس پنهان داشته باشد؟ شاید توقع خیلی زیادی باشد، اما در فوتبال غیرممکن نداریم...

بهر روز رسایلی | اگر نمایش‌های پرسپولیس در هفته‌های آغازین لیگ برتر باعث ایجاد این سؤال شد که چرا مدیران باشگاه در زمینه جذب مهاجم عملکرد بموقع و مناسبی نداشته‌اند، حالا یک مشکل مضاعف دیگر پیدا شده است. مصدومیت علیرضا بیرانوند و غیبت او در مسابقه بسیار مهم با النصر عربستان، توجهات را به دیگر نقص بزرگ پرسپولیس در بازار نقل‌وانتقالات معطوف کرده است؛ جایی که این تیم در جذب دروازه‌بان ذخیره هم تعلل کرد و حالا در آستانه دادن توانایی بسیار سنگین قرار دارد.

پرستاره، اما نامتعداد

به جرات می‌توان گفت پرسپولیس در کنار سپاهان پرستاره‌ترین تیم‌های لیگ برتر هستند اما مشکل سرخ‌وشان عدم توازن است. این تیم هر چه بازیکن باکیفیت دارد، در پست‌های مدافع میانی و خط هافبک جمع کرده. وضع در این مورد چنان است که در قلب دفاع، گئورگی گولسیانی به‌عنوان یکی از بهترین بازیکنان فصل گذشته به تیمکت چسبیده و فرصت حضور در میدان را پیدا نمی‌کند. همینطور در خط هافبک سینا اسدی‌بگی به‌طور کامل فراموش شده و بین امثال میلاد سرلک، مسعود ریگی، سعید صادقی، سروش رفیعی، یاسین سلمانی، امید عالیشاه، مهدی ترابی، وحید امیری و... هم رقابت سفت و سختی برای حضور در ترکیب وجود دارد اما همین تیم به‌شدت از فقدان مهاجم رنج می‌برد؛ به‌طوری که بجایی گل‌محمدی بعضاً ناچار می‌شود تیمش را بدون فورواردها به زمین بفرستد. این، تعریف یک تیم ناموزون است. حالا هم مصدومیت بیرانوند، بخش دیگری از این عدم تعادل را آشکار کرده؛ جایی که واقعا کسی نمی‌داند کدام دروازه‌بان با کدام سابقه باید مقابل ستارگان النصر قرار بگیرد.

همه ایران می‌دانستند...

مدیران پرسپولیس در تابستان ۲ ماموریت مهم داشتند

بیرو نیست یارانش هستند

مصدومیت ناگهانی و عجیب علیرضا بیرانوند، کادر فنی پرسپولیس را با چالش بزرگی مواجه کرده است. پرسپولیس بعد از جدایی احمد گوهری، دروازه‌بان دوم جذب نکرد و حالا نمی‌داند در مقابل النصر عربستان باید دروازه‌اش را به چه‌کسی بسپارد. در این میان بیرانوند هم با آخرین متدهای درمانی مشغول کار روی پای آسیب‌دیده است تا شاید بتواند در آخرین روزها خودش را به این بازی بزرگ برساند. او فصل گذشته یکی از عوامل موفقیت پرسپولیس در ۲ جام بود و در لیگ برتر نیز رکورددار بالاترین تعداد گلین شیت شد؛ اتفاقی که در فصل جدید هم به سیاق فصل گذشته آغاز شده و بیرانوند با ۴ گلین شیت طی ۴ مسابقه به همراه ۱۲ دروازه‌بان دیگر پیش‌از جدول گلین شیت‌هاست. البته در فصل جدید، روال ثبت گلین شیت برای بیرو با فصل گذشته متفاوت بوده است. فصل گذشته سبوه‌های بیرانوند به اندازه عملکرد مدافعان در ثبت گلین شیت‌ها مؤثر بود و این تکه را می‌شد در آمارهای ثبت‌شده از بازی‌ها کاملا مشاهده کرد. بیرو فصل پیش به‌قدری سیو موفق داشت که در جدول امتیازی دروازه‌بان‌ها هم مثل جدول گلین شیت‌ها صدرنشین باشد اما امسال به‌ندرت شوتی به دروازه او رسیده که فرصت سیو و درخشش را در اختیار دروازه‌بان قرار بدهد. از ۴ بازی برگزار شده پرسپولیس، تعداد شوت‌های در چهارچوب حریفان ۳ مسابقه صفر بوده است؛ یعنی در سه‌چهارم بازی‌های این فصل پرسپولیس مدافعان اساسا اجازه ندادند که حریف بتواند چهارچوب دروازه بیرانوند را به خطر بیندازد. در نخستین بازی فصل سرخ‌وشان، تیم آلومینیوم اراک در تهران ۲ صفر به چهارچوب دروازه پرسپولیس زد که توسط بیرانوند مهار شد. در ۳ بازی بعدی اما هیچ ضربه‌ای به چهارچوب دروازه پرسپولیس زده نشد و بیرانوند عملا در زمین بیکار بود. حتی تنها ضربه‌ای که وارد دروازه پرسپولیس شد و تک‌گل خورد این تیم را رقم زد، توسط سروش رفیعی و به اشتباه زده شد.

شاید اتکا به این آمارها بتواند کمی هواداران پرسپولیس را به بازی‌های آینده این تیم نیز امیدوار کند. به‌هر حال اگر چه بازی‌های کمی از فصل جدید سپری شده اما شکل دفاع کردن سرخ‌وشان و عملکرد خوب مدافعان این تیم باعث شده دروازه سرخ‌وشان به‌ندرت تهدید شود. در ۳ بازی از ۴ بازی قرمزپوشان، بهترین بازیکن میدان از جمع مدافعان پرسپولیس انتخاب شده است؛ یک‌بار علی نعمتی و ۳ بار مرتضی پورعلی‌گنجی. از طرف دیگر پرسپولیس پیش‌از گلین شیت‌هاست اما بیرانوند در جدول دروازه‌بان‌ها رتبه‌نهم را دارد. اگر همین روند در بازی‌های لیگ قهرمانان هم ادامه پیدا کند مدافعان پرسپولیس حتی در غیاب بیرانوند هم می‌توانند تا حدود زیادی مانع گل‌خوردن تیمشان باشند. البته ستاره‌هایی که در خط حمله النصر حضور دارند، تفاوت معناداری با مهاجمان حاضر در لیگ برتر ندارند اما مدافعان ملی‌پوش پرسپولیس سابقه بازی و حتی موفقیت در مقابل چنین ستاره‌های بزرگی را هم نداشته‌اند. فراموش نکنیم، این فقط بیرانوند نیست که از تقابل با کریس رونالدو خاطرات خوبی دارد؛ در آن بازی تاریخی ایران با پرتغال مرتضی پورعلی‌گنجی هم ۹۰ دقیقه حضور داشت و از قضا در تقابل با رونالدو و یارانش یکی از برترین‌های میدان بود.

با گزینۀ جدید قرمزها برای نواک آشنا شوید

رقیب تموز و آدیابور

منچستر سیتی، نخستین باشگاه بزرگ در زندگی این مهاجم بود. فیلیپه کایسدو در اوج جوانی به بازل سوئیس رفت و در این باشگاه، مورد توجه چند تیم مطرح قرار گرفت. او به سیتی ملحق شد و آبی‌های منچستر برای خریدش ۷ میلیون یورو هزینه کردند.

ترافیک شدید خط حمله باشگاه در حضور ستاره‌هایی مثل آدیاپور و تموز راهی به جز قرض دادن او پیش روی تیم انگلیسی نگذاشت. کایسدو سپس به‌صورت قرضی به اسپورت تینگ رفت و موفق نشد برای این تیم گلی به ثمر برساند.

متخصص گلزنی در لالیگا

کایسدو در لالیگا، عملکرد بسیار خوبی داشته است. در حقیقت به‌نظر می‌رسد سبک بازی او بیشتر از هر جای دیگری با لالیگا سازگار است. این بازیکن در ترکیب لوآنته در یک فصل لالیگا ۱۲ گل زد و باشگاه تصمیم گرفت قرارداد قرضی‌اش را دائمی کند. همین باشگاه به محض مواجه شدن با پیشنهاد خوب لوکومتیو، این بازیکن را فروخت و سود زیادی به‌دست آورد. کایسدو در جوانی به لیگ روسیه رفت و ۲ سال در این لیگ حاضر بود. او پس از آن دوره، به الجزیره امارات رفت و در ۱۸ بازی، ۵ گل با لباس این تیم زد. کایسدو دوباره به لالیگا برگشت و این

بار ۳ فصل خوب دیگر در اسپانیول داشت. او در این فصل ۲۴ بار موفق به گلزنی برای این تیم اسپانیایی شد.

مرد محبوب لاتزیو

پس از درخشش در اسپانیول، کایسدو مورد توجه لاتزیو قرار گرفت و ۴ فصل هم در این تیم بازی کرد، ۴ فصلی که ۱۲۹ بازی و ۳۲ گل در آن رقم خورد. او در ورزشگاه المپیکو، بازیکن محبوبی به شمار می‌رفت و روزهای خوبی را در این تیم پشت سر گذاشت. کایسدو نشان داد که می‌تواند در فوتبال ایتالیا هم درخشش قابل توجهی داشته باشد.

تجربه‌ای که جواب نداد

حضور کایسدو در جنوا پس از ترک لاتزیو، تصمیم جالبی نبود. او بعد از یک نیم فصل، به اینتر پیوست و در این تیم هم فقط ۳ بازی انجام داد. اینها در لیگ عربستان، آخرین تیم این بازیکن تا امروز بوده است، مهره‌ای که حالا در یک قدمی پیوستن به لیگ برتر ایران قرار دارد.

تیم محبوب لاتزیو

پس از درخشش در اسپانیول، کایسدو مورد توجه لاتزیو قرار گرفت و ۴ فصل هم در این تیم بازی کرد، ۴ فصلی که ۱۲۹ بازی و ۳۲ گل در آن رقم خورد. او در ورزشگاه المپیکو، بازیکن محبوبی به شمار می‌رفت و روزهای خوبی را در این تیم پشت سر گذاشت. کایسدو نشان داد که می‌تواند در فوتبال ایتالیا هم درخشش قابل توجهی داشته باشد.

تجربه‌ای که جواب نداد

حضور کایسدو در جنوا پس از ترک لاتزیو، تصمیم جالبی نبود. او بعد از یک نیم فصل، به اینتر پیوست و در این تیم هم فقط ۳ بازی انجام داد. اینها در لیگ عربستان، آخرین تیم این بازیکن تا امروز بوده است، مهره‌ای که حالا در یک قدمی پیوستن به لیگ برتر ایران قرار دارد.